

LLUÏSA ROCA

CASA DE CULTURA
"LES BERNARDES"

SALT

Em ve a la memòria una dita que esmenta que mai és poc el que és prou, i, mai és prou el que és molt. I penso, que és exactament el tarannà de la nostra pintora, que es veu immersa en un cúmul de sensacions molt llunyanes de la mandra i la ociositat, ya que representa tot el contrari: la fé, el treball, la voluntat, l'honestitat, la modèstia...

Tots aquests adjectius, ens han sorprés agradablement, doncs, la LLUÏSA ROCA, es la viva expressió, del sentiment artístic que sempre han gaudit les nostres contrades, terres on han vist la primera llum grans pintors i escultors que no solament han creat el que s,ha donat en denominar "escoles", per les diferents tècniques que han utilitzat, si no que han portat Girona al cor i a la boca, fent neixer el sentit de la responsabilitat de la superació.

Sempre, però, hi ha algú que amaga el seu desànim darrera dels temps en que viu, però, podent, no intenta fer res per a millorar-ly, i, el mes penós es trova en que aquest trist personatge, es deixa seduir per les seves propies bufonades i invencions, que indefectiblement el porten al més rotund dels fracassos, puig no té cabuda dins un col·lectiu tot paciència, tot lluita, tot encant...

Faig referència a l'esmentat, donat que les lleis de la consciència no neixen de la natura, sinó dels costums i de bones costums és agafar el llop per les orelles, sapiguent com deixar-lo anar o com continuar tenint-lo agafat.

La tècnica de la figuració és altament difícil, si amb élla, es vol traslladar a la tela, un dels fermosos paisatges dels que disfrutem i aqui si que hi entre la LLUÏSA, que sempre ha tingut una sola fita enmarcada amb el sentiment de pensar que la bellesa artística no consisteix en representar una cosa bella, sinó en la **bella representació d,una cosa**, i és el que fa amb la seva Obra.

És tant perfecta en la seva visió, en el color, en la perspectiva, que hom creu viure el que veu. Sense cap dubte, la LLUÏSA ROCA, és una de les impresionistes amb més projecció de la última dècada, molt a pesar de la seva curta carrera, però que com altres dels grans, ha de gaudir d'un lloc destacat en la història de l'Art gironí. D,aquí vé,, com esmentabem, que ens hagi sorprés, per la perfecció i el toc del mestre que dona en cada pinzellada.

JOSEP LLUÏS PONCE
octubre 1994

EXPOSICIÓ

**OLIS
DE
LLUÏSA ROCA**

Del 7 al 27
d'octubre
de 1984

Inauguració dia 7 a les 8 del vespre

Horaris:

**de dilluns a divendres
de 17 a 22 hores**

Dissabtes de 19 a 21 hores

Festius tancat